

МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ФІНАНСОВОГО РИЗИКУ НА БАЗІ НЕЧІТКОЇ ЛОГІКИ

ІІІІ Фінансисти, що відповідні за прийняття економічних рішень, повинні користуватися математичними моделями - множиною рівнянь, що виводяться враховуючи експериментальні дані. Такі моделі можуть вміщувати безліч рівнянь виходячи з рівня проблеми та кількості впливаючих чинників. Великі моделі створюються для побудови тисяч значень змінних. Існують моделі, які можливо реалізувати на практиці тільки за допомогою суперкомп'ютерів, наприклад, задачі моделювання економічних процесів методом Монте-Карло, оптимізаційні задачі, задачі теорії ігор та багатоваріантних обчислень [1]. Комп'ютеризованість банківської діяльності є показником світового рівня новітніх інформаційних технологій. Необхідність застосування в економіці комп'ютерних систем, а, відповідно й елементів вищої математики, здавна стала очевидною. Як твердить Джон Гелбрайт, «завдання економіста - аналіз, опис, а де це можливо, то й приведення своїх міркувань до математичних виразів, а не до моральних суджень чи виявлення своєї зацікавленості у якійсь іншій формі» [2]. Проте, як свідчить український досвід, фінансова математика й досі з різних причин не знайшла належного застосування у провідних сферах банківської діяльності. Адже тільки за її допомогою можливим є врахування та оцінювання ризиків, пов'язаних насамперед з інвестиційною діяльністю, що забезпечить стабільність та прибутковість банкам-інвесторам. Однак відсутність математичних моделей, які дозволяють враховувати поряд з кількісними чинниками якісні, не дає можливості чисельно оцінити

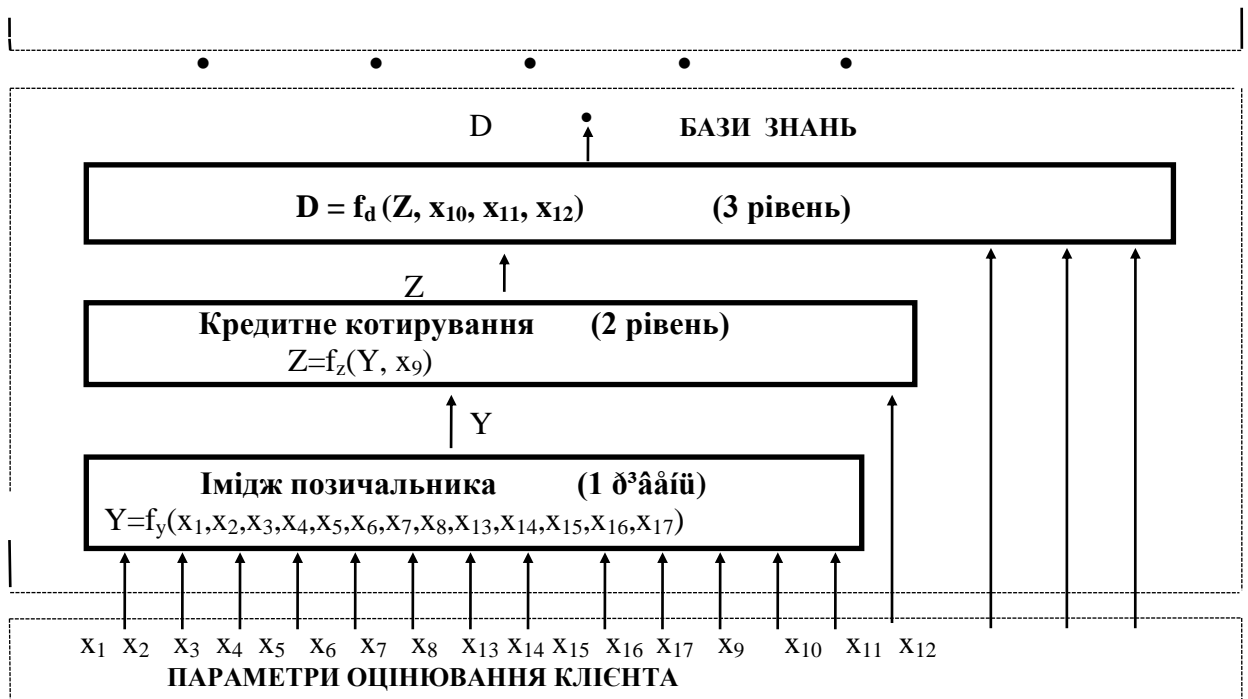

Рис.1 Структурна схема багаторівневої системи оцінювання фінансового ризику позичальника комерційного банку на базі нечіткої логіки

рейтинг компаній-позичальників, їх справжній стан кредитоспроможності та розробити відповідну стратегію поведінки банку з позичальником.

У статті надано результати розробки багатоваріантної структурно-математичної системи оцінювання фінансового ризику банку при кредитуванні конкретного позичальника комерційного банку на базі нечіткої логіки, яка дозволяє вирішити вищевказані проблеми. Ця система за допомогою фінансової звітності, банківських та міжбанківських архівів визначає з використанням економіко-математичних моделей імідж потенційного позичальника, його кредитне котирування й оцінює можливість надання йому кредиту шляхом визначення його ризику. Розглянемо більш детально структурну схему такої системи (Рис.1). На *першому рівні* перевіряються: *кількісні* ($x_1 \dots x_8$) та *якісні характеристики* позичальника, які визначають *репутацію* позичальника ($x_{13} \dots x_{17}$). В результаті аналізу відповідної інформації є можливість отримати сукупну оцінку **іміджу позичальника**, який згідно з теорією банківського менеджменту являє собою узагальнену оцінку характеристик першого рівня:

$$Y = f_y(x_1, \dots, x_8, x_{13}, \dots, x_{17}) \quad (1).$$

На *другому рівні* визначається **кредитне котирування позичальника**, яке включає коефіцієнт ризику позичальника (x_9) та його імідж (Y):

$$Z = f_z(Y, x_9) \quad (2).$$

На *третьому рівні* обчислюються коефіцієнти: заборгованості (x_{10}), власних коштів (x_{11}), суми кредиту (x_{12}). Кінцеве рішення про надання кредиту позичальник приймається шляхом оцінювання сукупності коефіцієнтів третього рівня та кредитного котирування позичальника:

$$D = f_d(Z, x_{10}, x_{11}, x_{12}) \quad (3).$$

Формалізацію кількісних та якісних характеристик, які підраховуються на кожному рівні, будемо здійснювати за допомогою теорії нечітких множин Заде [3].

Нехай $X = \{x_1, x_2, \dots, x_{17}\}$ - вектор параметрів оцінювання кредитоспроможності потенційного позичальника, де $x_i \in U_i$, $i = \overline{1, n}$ ($n=17$); d_j - деякий вихідний параметр значення якого визначає рішення про надання кредиту. Вектор рішень про надання кредиту визначимо таким чином:

$$W = \{d_1, \dots, d_5\}, d_j \in W_j \quad (4),$$

де:

$$W_j = [\underline{d}_j, \overline{d}_j],$$

причому $\underline{d}_j, (\overline{d}_j)$ - нижнє (верхнє) значення вихідного параметра d_j . Область змінювання кількісних параметрів задамо у вигляді діапазонів:

$$U_i = [\underline{x}_i, \overline{x}_i] \quad i = \overline{1, n} \quad (n=17) \quad (5),$$

де: $\underline{x}_i, (\overline{x}_i)$ - нижнє (верхнє) значення вхідного параметра x_i .

Необхідно на базі інформації про вектор X визначити рішення d_j , $j = \overline{1, 5}$ при цьому $d_j = f_{d_j}(x_1, \dots, x_{17})$, де f_{d_j} - деяка функція, яка встановлює зв'язок між змінними x_i , $i = \overline{1, n}$ та d_j . Будемо розглядати параметри x_i , $i = \overline{1, n}$ ($n=17$) та рішення d_j як лінгвістичні змінні, що задані на універсальних множинах (4) та (5) [3, 4].

У відповідності з існуючою банківською практикою прийняття рішення щодо кредитування $\{d_1, \dots, d_5\}$ будемо здійснювати за такими правилами, а також надамо кожному рішенню відповідний ступінь ризику: d_1 - негативне рішення про надання кредиту, присвоїмо йому максимальний ступінь фінансового ризику - $R=4$; d_2

позитивне рішення про надання кредиту при жорстких умовах кредитування (гарантія третіх осіб, підвищена відсоткова ставка) ($2,5 < R < 4$); d_3 - позитивне рішення про надання кредиту при умові його страхування ($1,5 < R \leq 2,5$); d_4 - позитивне рішення про надання кредиту при стандартних умовах кредитування ($1 < R \leq 1,5$); d_5 - позитивне рішення про надання кредиту на пільгових умовах кредитування (ризик кредитування - $0 \leq R \leq 1$).

Відповідно загального підходу [3,4], алгоритм прийняття рішення щодо кредитування позичальника за допомогою запропонованої багаторівневої системи оцінювання фінансового ризику позичальника комерційного банку на основі теорії нечіткої логіки реалізується таким чином:

Крок 1. Визначається можливий діапазон змінювання контрольованих параметрів, складаються матриці знань з використанням експертних даних у галузі банківського менеджменту та виводиться система нечітких логічних рівнянь. За допомогою експертних знань визначаються співвідношення між критеріями при різних термах Y , Z й D , що дає можливість створити відповідні матриці знань.

Крок 2. Зображаються функції належності нечітких термів при різних параметрах.

Крок 3. Фіксуються значення параметрів оцінювання $X = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$.

Крок 4. Визначаються функції належності нечітких термів при конкретних значеннях параметрів x_i , $i = \overline{1, n}$. Функція належності відображає елементи з множини X на множину чисел в інтервалі $[0, 1]$, які вказують ступінь належності кожного елементу до якісним термам (в нашому випадку їх три: високий, середній, низький)

Крок 5. Використовуючи виведені логічні рівняння, обчислюються значення багатопараметричних функцій належності $\mu^{d_j}(x_1, x_2, \dots, x_n)$ ($n=17$) при фіксованому векторі $X = \{x_1, x_2, \dots, x_{17}\}$ для всіх рішень $\{d_1, \dots, d_j\}$ ($j=5$). При цьому логічні операції $\wedge$ та $\vee$ над функціями належності замінюються на операції $\min$ та $\max$:

$$a) \mu(a) \wedge \mu(b) = \min [\mu(a), \mu(b)],$$

$$б) \mu(a) \vee \mu(b) = \max [\mu(a), \mu(b)].$$

Крок 6. Визначається рішення d_j , для якого:

$$x_{10} = \frac{SS}{P_{23}}, x_{10} \in [0..1] \quad (14); \quad x_{11} = \frac{SS}{A_{23}}, x_{11} \in [0..1] \quad (15);$$

$$x_{12} = \frac{K}{SS}, x_{12} \in [0..1] \quad (16),$$

де:

x_8 - коефіцієнт забезпеченості кредиту, S - сума застави, K - сума кредиту;

x_9 - коефіцієнт ризику позичальника, C_p - коригуючий коефіцієнт, який враховує кредитоспроможність клієнта; $R_1..R_n$ - розміри ризиків, пов'язаних з даною кредитною операцією; K - сума кредиту; E - коригуючий коефіцієнт, для визначення якого розроблено відповідну методику, що дозволяє враховувати зовнішні чинники, котрі впливають на окремого позичальника [9-10];

x_{10} - коефіцієнт заборгованості позичальника, SS - власні кошти позичальника; P_{23} - II та III розділи пасиву балансу позичальника.

x_{11} - коефіцієнт власних коштів позичальника. x_{10} и $x_{11} > 0,5$;

x_{12} - коефіцієнт суми кредиту, K - сума кредиту. Нормативне значення $x_{12} < 0,5$.

Розглянемо якісні параметри репутаційного рівня позичальника, які наведені в таблиці 1 [9-10].

Для оцінювання лінгвістичних змінних x_1 - x_{17} будемо використовувати єдину шкалу якісних термів: Н - низький; С - середній; В - високий. Використовуючи наведені якісні терми, представимо співвідношення (1)-(3) матрицями знань 1 - 3. Виходячи з матриць знань, легко отримати відповідні

Параметри репутаційного рівня позичальника

Таблиця 1

Найменування параметра	Параметр	$x_i \in [x_i, \bar{x}_i]$
Розрахунки позичальника з попередніми кредитами та іншими виплатами	x_{13}	[0...4]
Розрахунки з робітниками	x_{14}	[0...3]
Професійні здібності позичальника	x_{15}	[0...2]
Порядність позичальника	x_{16}	[0...0,5]
Стан реклами та досвід позичальника	x_{17}	[0...0,5]

логічні рівняння, що пов'язують функції належності змінних Y , Z та D :

$$\begin{aligned}
\mu^H(Y) = & \mu^H(x_1) * \dots * \mu^H(x_8) * \mu^H(x_{13}) * \dots * \mu^H(x_{17}) \vee \mu^H(x_1) * \mu^C(x_2) * \mu^H(x_3) * \\
& * \mu^H(x_4) * \mu^H(x_5) * \mu^H(x_6) * \mu^C(x_7) * \mu^C(x_8) * \mu^H(x_{13}) * \mu^H(x_{14}) * \mu^H(x_{15}) * \\
& * \mu^C(x_{16}) * \mu^I(x_{17}) \vee \mu^I(x_1) * \mu^C(x_2) * \dots * \mu^C(x_5) * \mu^I(x_6) * \mu^C(x_7) * \mu^I(x_8) * \\
& * \mu^I(x_{13}) * \mu^C(x_{14}) * \mu^I(x_{15}) * \mu^I(x_{16}) * \mu^I(x_{17}) \vee \mu^I(x_1) * \mu^C(x_2) * \mu^I(x_3) * \quad (17) \\
& * \dots * \mu^I(x_8) * \mu^C(x_{13}) * \mu^I(x_{14}) * \mu^C(x_{15}) * \mu^C(x_{16}) * \mu^C(x_{17}) \vee \mu^C(x_1) * \\
& * \mu^C(x_2) * \mu^I(x_3) * \mu^C(x_4) * \dots * \mu^C(x_{13}) * \mu^I(x_{14}) * \dots * \mu^I(x_{17}) \vee \mu^I(x_1) * \\
& * \mu^C(x_2) * \mu^I(x_3) * \mu^C(x_4) * \mu^C(x_5) * \mu^I(x_6) * \mu^C(x_7) * \mu^C(x_8) * \mu^I(x_{13}) * \\
& * \mu^I(x_{14}) * \mu^I(x_{15}) * \mu^{\tilde{n}}(x_{16}) * \mu^{\tilde{n}}(x_{17});
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
\mu^C(Y) = & \mu^C(x_1) * \mu^B(x_2) * \mu^C(x_3) * \dots * \mu^C(x_6) * \mu^B(x_7) * \mu^C(x_8) * \mu^C(x_{13}) * \dots * \mu^C(x_{17}) \\
& \vee \mu^C(x_1) * \mu^B(x_2) * \mu^C(x_3) * \dots * \mu^C(x_6) * \mu^B(x_7) * \mu^H(x_8) * \mu^C(x_{13}) * \mu^H(x_{14}) * \\
& * \mu^{\tilde{n}}(x_{15}) * \mu^{\tilde{n}}(x_{16}) * \mu^{\tilde{n}}(x_{17}) \vee \mu^C(x_1) * \mu^{\hat{a}}(x_2) * \mu^{\tilde{n}}(x_3) * \mu^{\hat{a}}(x_4) * \mu^{\hat{a}}(x_5) * \\
& * \mu^{\tilde{n}}(x_6) * \mu^{\tilde{n}}(x_7) * \mu^I(x_8) * \mu^{\tilde{n}}(x_{13}) * \dots * \mu^{\tilde{n}}(x_{15}) * \mu^I(x_{16}) * \mu^{\tilde{n}}(x_{17}) \vee \quad (18) \\
& * \mu^{\tilde{n}}(x_1) * \dots * \mu^{\tilde{n}}(x_4) * \mu^{\hat{a}}(x_5) * \mu^{\tilde{n}}(x_6) * \mu^{\tilde{n}}(x_7) * \mu^{\tilde{n}}(x_8) * \mu^{\hat{a}}(x_{13}) * \dots * \mu^{\hat{a}}(x_{15}) * \\
& * \mu^{\tilde{n}}(x_{16}) * \mu^{\hat{a}}(x_{17}) \vee \mu^C(x_1) * \mu^{\hat{a}}(x_2) * \mu^{\tilde{n}}(x_3) * \dots * \mu^{\tilde{n}}(x_{17}) \vee \mu^I(x_1) * \\
& * \mu^{\hat{a}}(x_2) * \mu^{\tilde{n}}(x_3) * \mu^C(x_4) * \mu^{\hat{a}}(x_5) * \mu^C(x_6) * \mu^{\hat{a}}(x_7) * \mu^I(x_8) * \mu^{\tilde{n}}(x_{13}) * \\
& * \mu^I(x_{14}) * \mu^{\tilde{n}}(x_{15}) * \mu^{\hat{a}}(x_{16}) * \mu^{\hat{a}}(x_{17});
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
\mu^B(Y) = & \mu^C(x_1) * \mu^B(x_2) * \mu^B(x_3) * \mu^B(x_4) * \mu^C(x_5) * \mu^C(x_6) * \mu^B(x_7) * \\
& * \mu^C(x_8) * \mu^C(x_{13}) * \mu^B(x_{14}) * \mu^C(x_{15}) * \mu^C(x_{16}) * \mu^C(x_{17}) \vee \mu^B(x_1) * \\
& * \mu^B(x_2) * \dots * \mu^B(x_{13}) * \mu^C(x_{14}) * \mu^B(x_{15}) * \dots * \mu^B(x_{17}) \vee \mu^B(x_1) * \\
& * \mu^{\tilde{n}}(x_2) * \mu^{\tilde{n}}(x_3) * \mu^{\hat{a}}(x_4) * \mu^{\hat{a}}(x_5) * \mu^{\hat{a}}(x_6) * \mu^{\tilde{n}}(x_7) * \mu^{\tilde{n}}(x_8) * \\
& * \mu^{\hat{a}}(x_{13}) * \mu^{\tilde{n}}(x_{14}) * \dots * \mu^{\tilde{n}}(x_{17}) \vee \mu^{\tilde{n}}(x_1) * \mu^C(x_2) * \mu^{\hat{a}}(x_3) * \mu^{\hat{a}}(x_4) * \quad (19) \\
& * \mu^{\hat{a}}(x_5) * \mu^C(x_6) * \mu^C(x_7) * \mu^{\hat{a}}(x_8) * \mu^C(x_{13}) * \mu^{\hat{a}}(x_{14}) * \dots * \mu^{\hat{a}}(x_{17}) \vee \\
& * \mu^{\hat{a}}(x_1) * \dots * \mu^{\hat{a}}(x_7) * \mu^{\tilde{n}}(x_8) * \mu^{\hat{a}}(x_{13}) * \mu^{\hat{a}}(x_{14}) * \mu^C(x_{15}) * \mu^{\hat{a}}(x_{16}) * \\
& * \mu^{\hat{a}}(x_{17}) \vee \mu^{\hat{a}}(x_1) * \dots * \mu^{\hat{a}}(x_{17}) \vee \mu^{\tilde{n}}(x_1) * \mu^{\hat{a}}(x_2) * \mu^{\hat{a}}(x_3) * \mu^{\tilde{n}}(x_4) * \\
& * \mu^C(x_5) * \mu^B(x_6) * \mu^B(x_7) * \mu^C(x_8) * \mu^B(x_{13}) * \mu^B(x_{14}) * \mu^C(x_{15}) * \\
& * \mu^B(x_{16}) * \mu^B(x_{17});
\end{aligned}$$

$$\mu^H(Z) = \mu^H(Y) * \mu^H(x_9) \vee \mu^H(Y) * \mu^C(x_9) \vee \mu^C(Y) * \mu^H(x_9) \quad (20);$$

$$\mu^C(Z) = \mu^C(Y) * \mu^C(x_9) \vee \mu^C(Y) * \mu^B(x_9) \quad (21);$$

$$\mu^B(Z) = \mu^B(Y) * \mu^C(x_9) \vee \mu^B(Y) * \mu^B(x_9) \quad (22).$$

$$\mu^{d_1}(x_{10}, x_{11}, x_{12}, Z) = \mu^H(x_{10}) * \mu^H(x_{11}) * \mu^H(x_{12}) * \mu^H(Z) \vee \mu^C(x_{10}) * \mu^H(x_{11}) * \mu^H(x_{12}) * \mu^H(Z) \vee \mu^C(x_{10}) * \mu^C(x_{11}) * \mu^H(x_{12}) * \mu^H(Z) \vee \mu^C(x_{10}) * \mu^C(x_{11}) * \mu^C(x_{12}) * \mu^H(Z) \vee \mu^C(x_{10}) * \mu^C(x_{11}) * \mu^C(x_{12}) * \mu^C(Z) \quad (23)$$

$$\mu^{d_2}(x_{10}, x_{11}, x_{12}, Z) = \mu^i(x_{10}) * \mu^i(x_{11}) * \mu^{\tilde{n}}(x_{12}) * \mu^{\tilde{n}}(Z) \vee \mu^i(x_{10}) * \mu^{\hat{a}}(x_{11}) * \mu^{\hat{a}}(x_{12}) * \mu^i(Z); \quad (24)$$

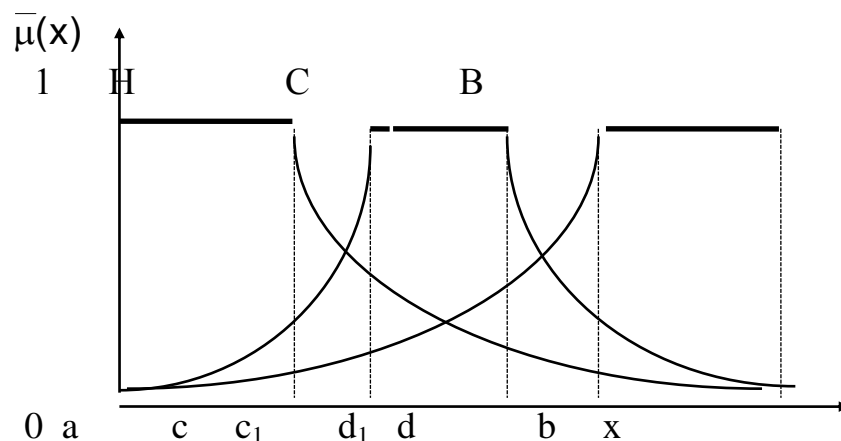
$$\mu^{d_3}(x_{10}, x_{11}, x_{12}, Z) = \mu^C(x_{10}) * \mu^C(x_{11}) * \mu^{\tilde{n}}(x_{12}) * \mu^{\tilde{n}}(Z) \vee \mu^C(x_{10}) * \mu^i(x_{11}) * \mu^{\tilde{n}}(x_{12}) * \mu^{\tilde{n}}(Z) \vee \mu^{\tilde{n}}(x_{10}) * \mu^{\hat{a}}(x_{11}) * \mu^{\tilde{n}}(x_{12}) * \mu^{\tilde{n}}(Z) \quad (25)$$

$$\mu^{d_4}(x_{10}, x_{11}, x_{12}, Z) = \mu^B(x_{10}) * \mu^B(x_{11}) * \mu^B(x_{12}) * \mu^C(Z) \vee \mu^B(x_{10}) * \mu^C(x_{11}) * \mu^C(x_{12}) * \mu^B(Z); \quad (26)$$

$$\mu^{d_5}(x_{10}, x_{11}, x_{12}, Z) = \mu^B(x_{10}) * \mu^B(x_{11}) * \mu^B(x_{12}) * \mu^B(Z). \quad (27)$$

Крок 2. Для побудови функцій належності трьох нечітких термів (Н, С, В) відобразимо діапазони $[\underline{x}_i, \overline{x}_i]$ змінення параметрів $x_i, i=\overline{1, n}$ ($n=17$) на єдину універсальну множину $X=\{a, b\}$. Задамо три нечітких підмножини, функції належності яких показані на рис.2.

На рис.2 використані такі α - рівні: 0; 1 [3, 4]. Нормовані граничні значення параметрів - c та d . Відхилення від нормованих значень при використанні експертних даних - c_1 та d_1 . Для отримання аналітичних виразів даних функцій використаємо рівняння прямої, з координатами

Рис.2 - Функція належності трьох нечітких термів

$$(x_1, \mu_1) \text{ та } (x_2, \mu_2): \quad \frac{x - x_1}{x_2 - x_1} - \frac{\mu(x) - \mu_1}{\mu_2 - \mu_1} = 0, \quad \text{звідки:}$$

$$\mu(x) = \frac{\mu_2 - \mu_1}{x_2 - x_1} x + \frac{\mu_1 x_2 - \mu_2 x_1}{x_2 - x_1} \quad (28)$$

Враховуючи (28): $\mu(x) = [\mu^j(x)]^k$, $x \in X = [a, b]$, $j = H, C, B$; прийmemo $k = \sqrt[1]{1,5}$,

при цьому графік функції стискується, що наближує її до реальних даних.

$$\mu^{\hat{a}}(x) = \begin{cases} \left(\frac{x-a}{d-a}\right)^{1,5}, & x \in [a, d] \\ 1, & x \in (d, b] \end{cases} \quad (29) \quad \mu^i(x) = \begin{cases} 1, & x \in [a, c] \\ \left(\frac{b-x}{b-c}\right)^{1,5}, & x \in [c, b] \end{cases} \quad (30)$$

$$\mu^c(x) = \begin{cases} \left(\frac{x-a}{c_1-a}\right)^{1,5}, & x \in [a, c_1] \\ 1, & x \in (c_1, d_1) \\ \left(\frac{b-x}{b-d_1}\right)^{1,5}, & x \in [d_1, b] \end{cases} \quad (31)$$

Значення a, b, c_1, d_1, c, d âеñіа÷имо за допомогою матриць знань та запропонованого діапазону змінювання параметрів.

Крок 3. Використаємо конкретні значення параметрів, використовуючи реальні банківські дані по одному з позичальників:

$x_1 = 1,2$; $x_2 = 2,37$; $x_3 = 1,5$; $x_4 = 2,26$; $x_5 = 1,2$; $x_6 = 0,4$; $x_7 = 2,7$; $x_8 = 1,4$;
 $x_9 = 0,1$; $x_{10} = 1,1$; $x_{11} = 0,53$; $x_{12} = 0,42$; $x_{13} = 1,8$; $x_{14} = 1,35$; $x_{15} = 0,7$;
 $x_{16} = x_{17} = 0,2$.

Крок 4. За допомогою виразів (29)-(31) знайдемо значення функцій належності в точках x_i ($i = \overline{1,17}$) для всіх нечітких термів і зведемо їх у таблицю 2:

Значення функцій належності з фіксованими значеннями параметрів

Таблиця 2

x_i	$\mu^H(x_i)$	$\mu^C(x_i)$	$\mu^B(x_i)$
1,2	0,235	1,0	0,544
2,37	0,207	0,38	1,0
1,5	0,65	1,0	0,761
2,26	0,243	0,429	1,0
1,2	0,922	0,887	0,502
0,4	0,887	0,838	0,483

3	0,058	0,465	1,0
1,4	0,716	1,0	0,686
0,1	0,044	0,354	1,0
1,1	0,465	0,74	1,0
0,53	0,911	0,736	0,386
0,42	0,77	0,95	0,617
1,8	0,125	0,544	0,922
1,35	0,081	0,65	1,0
0,7	0,354	0,794	1,0
0,2	0,16	0,354	1,0
0,2	0,16	0,354	1,0

Крок 5. Підставляючи отримані функції належності в логічні рівняння, що складені на кроку 1, та скорочуючи їх, отримаємо:

$$\mu^i(y) = 0,058 \vee 0,081 \vee 0,125 \vee 0,058 \vee 0,081 \vee 0,081 = 0,125;$$

$$\mu^{\tilde{n}}(y) = 0,354 \vee 0,081 \vee 0,16 \vee 0,354 \vee 0,354 \vee 0,081 = 0,354;$$

$$\mu^{\hat{a}}(y) = 0,354 \vee 0,483 \vee 0,354 \vee 0,38 \vee 0,483 \vee 0,483 \vee 0,429 = 0,483;$$

$$\mu^i(Z) = 0,044 \vee 0,125 \vee 0,044 = 0,125;$$

$$\mu^c(Z) = 0,354 \vee 0,354 = 0,354;$$

$$\mu^{\hat{a}}(Z) = 0,354 \vee 0,483 = 0,483;$$

$$\mu^{d_1}(x_{10}, x_{11}, x_{12}, Z) = 0,125 \vee 0,125 \vee 0,125 \vee 0,125 \vee 0,354 = 0,354;$$

$$\mu^{d_2}(x_{10}, x_{11}, x_{12}, Z) = 0,354 \vee 0,354 \vee 0,125 = 0,354;$$

$$\mu^{d_3}(x_{10}, x_{11}, x_{12}, Z) = 0,354 \vee 0,354 \vee 0,354 = 0,354;$$

$$\mu^{d_4}(x_{10}, x_{11}, x_{12}, Z) = 0,354 \vee 0,483 \vee 0,386 = 0,483;$$

$$\mu^{d_5}(x_{10}, x_{11}, x_{12}, Z) = 1 \wedge 0,386 \wedge 0,617 \wedge 0,483 = 0,386.$$

Крок 6. У відповідності з алгоритмом: $\max \mu^{d_j} = \mu^{d_4}$, тобто як шукане рішення

обираємо рішення про надання позичальнику кредита на стандартних умовах.

Причому ступінь фінансового ризику позичальника коливається у межах: $1 < R \leq 1,5$.

Створено відповідну *експертну систему* для рішення вищеназваної проблеми, що працює на комп'ютерах класу IBM та сумісних з ним. Запропонована система забезпечує більш точне оцінювання кредитоспроможності позичальника, а також

стійкості його фінансового стану. Крім того, вона дає можливість визначити ризик банку щодо конкретного позичальника та кількісно оцінити різні складноформалізовані аспекти, зокрема, аспекти "людського фактору".

ЛІТЕРАТУРА

1. Белецкий В.М., Жуков И.А. Моделирование макроэкономических процессов на параллельном компьютере Power Challenge//УСиМ.-№3.-1996.-с.88-96.
2. Клапків М.С. Математичні основи страхового підприємництва//Фінанси України. 1997.-№6- с.103-109 .
3. Заде Л. Понятие о лингвистической переменной и ее применение к принятию приближенных решений. - М.: Мир, 1976. -167 с.
4. Ротштейн А.П. Медицинская диагностика на нечеткой логике. - Винниця: Континент-ПРИМ, 1996. - 132 с.
5. Спицын И. О., Спицын Я. О. Маркетинг в банке.- К.: ЦММС "Писпайт",1993.-65 с.
6. Морозов А.И. Основы банковского дела. - К.: Либра, 1994. - 312 с.
7. Лаврушина О.И. Банковское дело.-М.: Банковский и биржевой научно-консультационный центр, 1992 - 428 с.
8. Грабовый П.Г. и др. Риски в банковском деле.-М.: Аланс,1994.- 215 с.
9. Азарова А.А. Банковские риски и методы их снижения // Винниц. гос. техн. ун-т. - Винница, 1996. - 9 с.- Библиогр.:II назв.- Рус. Деп. в ГНТБ України 22.04.96. №1018 - Ук 96.
10. Азарова А.А. Оцінювання кредитних ризиків та методи їх розрахунку// Вінниц.держ.техн.ун-т.-Вінниця,1996.-5 с.-Бібліогр.: II назв.-Укр. Деп. в ДНТБ України 22.04.96, №1017 - Ук 96.